

Fröding hyllas med teaterpjäs

I år skulle skalden Gustaf Fröding ha fyllt 150 år. Till minne av den värmländske poeten kommer Lekaressällskapet att sätta upp pjäsen *Sjung vackert om kärlek*. En berättelse som ger tillbakablickar i Frödings liv och framför allt hans sjukdomstid som inskriven på Uppsala hospital.

Sjung vackert om kärlek är en pjäs av Gottfried Grafström som skrevs på 70-talet. Med anledning av att det är 150 år sedan Gustaf Fröding föddes har man valt att för andra gången i Lekaressällskapets historia sätta upp pjäsen.

– Eftersom Fröding bodde här i Kristinehamn i dryga tio år tyckte vi att det passade bra att spela den här pjäsen igen, säger regissör och huvudrollsinnehavare Öivind Åsberg.

Triangelndrama

I *Sjung vackert om kärlek* får publiken lära känna Gustaf Fröding, hans syster Cecilia och vännen Ida Bäckman. Mellan de tre personerna uppstår något som närmast kan betraktas som ett triangelndrama.

Pjäsen skildrar framför allt tiden när Gustaf Fröding omyndig-

Sjung vackert om kärlek är en ömsom komisk och ömsom sorgsen pjäs. Den handlar bland annat om den tid då Fröding omyndigförklaras och skrivs in på Uppsala hospital.

förklaras och skrivs in på Uppsala hospital.

– Det är en svart skildring då och då, men man får även möta en förstående, härlig, självkritisk och ibland smått galen Fröding, berättar Öivind Åsberg.

Han beskriver *Sjung vackert*

På onsdag har pjäsen *Sjung vackert om kärlek* premiär på Christinateatern. Öivind Åsberg spelar Gustaf Fröding som här möter vännen Ida Bäckman, gestaltad av Carina Sakuth.

FOTO: JENNY EDVARDSSON

om kärlek som en rolig, intressant och tänkvärd pjäs som diskuterar vad som är friskt och vad som är sjukt.

Öivind Åsberg axlar själv rollen som den värmländska poeten. Syster Cecilia spelas av Sara Ternman och i rollen som Ida

Beckman ser vi Carina Sakuth. På scenen får publiken även möta Lars Håkansson, Magnus Fröding, Johannes Rhenström och Catharina Holmgren i rollerna som medpatient och personal på hospitalet.

Sjung vackert om kärlek har

premiär på onsdag den 5 maj. Lekaressällskapet kommer att framföra fyra föreställningar för allmänheten och ytterligare en för kommunanställda.

Jenny Edvardsson

0550-41 25 17 / jenny.edvardsson@nkp.se

Resan gick vidare till Bryssel och EU:s högkvarter

I tisdags stod ett besök på tetraedern i Bottrop på programmet. Innan dess fördrev vi tiden med att kolla på *Scrubs*, dubbat till tyska. Efter en kortare bussfärd var vi framme och det var bara att börja gå de 340 trappstegen upp till platån där den 50 meter höga tetraedern stod.

ESSENRESAN 2

Efter en vacker utsikt över Essen åkte vi vidare mot kolgruvan/högsolan Prosper II. På vägen dit åkte vi igenom bostadsområdet Welheim som byggts upp för att ge gruvarbetare billigt och närliggande boende.

Väl framme lyssnade vi på en presentation som Werner fick översätta till svenska och sedan fick vi en ingående rundtur inne på området. Utrustade med skyddsrock och hjälm fick vi även ta oss en titt på transportbandet och tunneln som ledde ner till gruvan. Tillbaka på vandrarhemmet åt vi middag och tog det lugnt eftersom morgondagen skulle bli tidig och lång.

I onsdags väntade bussen på gårdsplanen redan 06.45. Dagen skulle spenderas på EU:s högkvarter i Bryssel. Sent på förmiddagen var vi framme vid EU-kommissionen där vi genomgick en säkerhetskontroll, blev visade till en konferensrum och fick lyssna på två svensktalande (stor tumme upp!) tjänstemän, som berättade om sitt arbete på kommissionen. Sedan gick vi via en park till Europaparlamentets byggnad och åt mycket god trerätters måltid.

Här är vi på väg in till den drygt 1000 meter djupa kolgruvan Prosper i Bottrop utanför Essen.

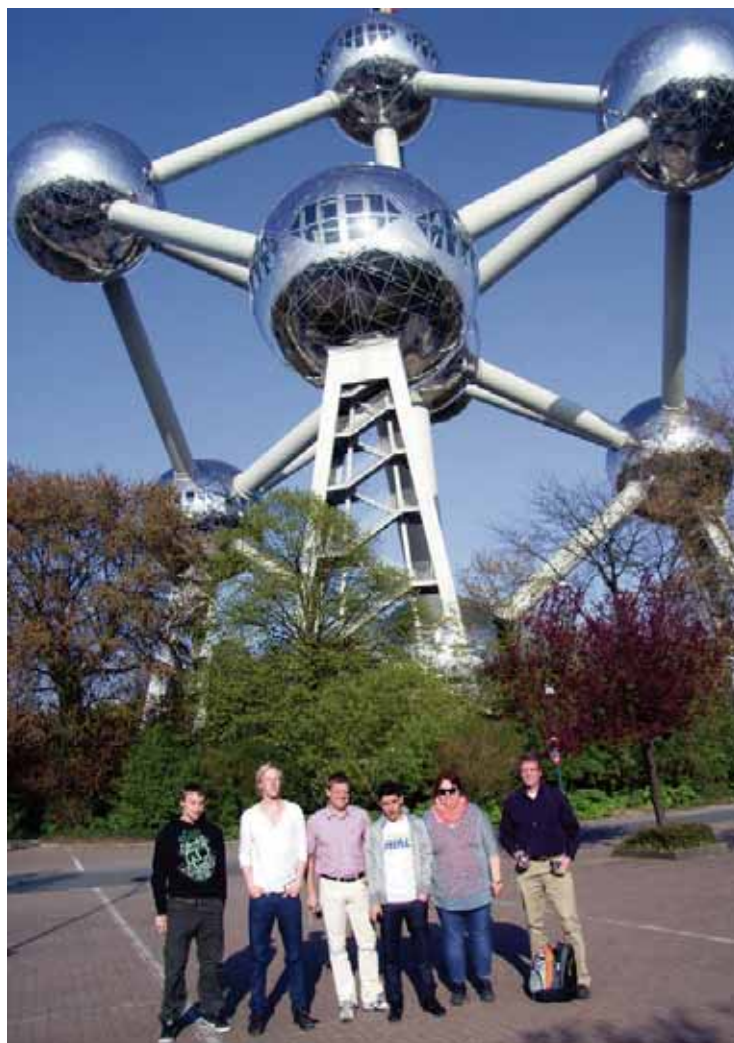
FOTO: MARKUS KARLSSON

I EU-parlamentets glasbyggnad åt vi lunch efter besöket på EU-kommissionen.

Även eftermiddagens guide var svensktalande. Det var bara han som förstod vad han pratade om men de flesta lyckades i alla fall

hålla sig vakna. Som avslutning på vårt besök fick vi gå in i parlamentets plenisal. Efter en lång dag satte vi oss på bussen och tog

På vägen hem från Bryssel passerade vi den 100 meter höga byggnaden Atomium från världsutställningen 1958.

vägen genom Bryssels innerstad, sedan raka vägen hemåt med ett stopp på McDonald's för kvällsmat. När vi kom hem hamnade

de flesta direkt på sina rum med en kudde under huvudet.

Elvira Jansson
Sandra Sonesson